

Proactiva Open Arms

Dij, 28/01/2016 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

A Lesbos la mort i el dolor es poden llegir en els rostres dels expulsats de l'Orient Mig que hi arriben per mar. No és un travessia fàcil, perquè els traficants de persones espolien lucrativament les seves esperances abandonant-los a la seva sort, mal equipats i amb medis més que deficientes. Creuar els poc més de deu kilòmetres que separen el món de les guerres i odis, amb l'Europa desbordada per les demandes d'asil i refugi, no és un viatge plàcid. En aquestes condicions extremes la dignitat de la humanitat està present en els voluntaris de tot el món que esperen ajudar a qualsevol moment la munió de refugiats que arriben a Lesbos. En ells, està present el bo de la condició humana.

Veien un reportatge de TV3 sobre la solidaritat quotidiana d'aquests voluntaris se'm feren més comprensibles alguns versets de l'Evangelí com per exemple *"a Déu, ningú no l'ha vist mai; però si ens estimem, ell està en nosaltres"* (1 Jn 4,12) . El camí d'accés a Déu es feia diàfan a través de l'estimació que tenen aquestes persones. A Lesbos Déu està encarnant-se cada dia en l'amor desinteressat d'aquests voluntaris. El plor de ràbia i impotència d'aquestes socorristes la flagrant injustícia que obliga als refugiats a fugir i l'abandonament de la Unió Europea és tota una commoció per l'esperit. Llavors vaig recordar les paraules del papa Francesc a Lampedusa que qualificà aquest drama com una *vergonya*. I ho és, no ha deixat de ser-ho.

M'impressionà una entrevista al badaloní Òscar Camps, fundador de l'ONG Proactiva Open Arms dedicada al salvament marítim dels refugiats cap van per mar des de Turquia cap a Lesbos. El seu relat del perquè estava fent el que feia, no podia ser més clar i profund: *"les imatges de 3 germans de 3, 5 i 6 anys morts ofegats surant a la platja em van colpir tant que ja no vaig poder aguantar més"*. Després de parlar-ne amb la seva dona, invertí els seus estalvis per anar a Lesbos i organitzar el salvament marítim aplicant els seus coneixements en aquesta matèria. Novament, en aquest relat de compassió pràctica està ple de grans ressonàncies evangèliques. Recordo la resposta que dona Jesús al jove qui li demanava que calia fer posseir la vida eterna: *"ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me"* (Mt 19,21). Crec que a Lesbos hi ha un grup de persones que, probablement sense conèixer aquest fragment de Mateu, mostren el camí a seguir per comprendre el sentit i el camí del Regne de Déu.